

[Arbejdsministeren]

mindre end den betalte realrenteafgift. Dette skyldes, at der er få pensionister i forhold til antallet af opsparere. Realrenteafgiften er en beskatning af afkastet af den opsparede formue i Arbejdsmarkedets Tillægspension, bortset fra afkast af aktier og indeksobligationer samt fast ejendom inden for en nærmere fastlagt ramme. Realrenteafgiften har derfor ingen sammenhæng med størrelsen af Arbejdsmarkedets Tillægspensions samlede årlige pensionsudbetaling. Denne vil afhænge af antallet af pensionister og af, hvor meget den enkelte har opsparret.

Regeringen finder ikke, at der er grundlag for særligt at fritage Arbejdsmarkedets Tillægspension for realrenteafgiften.

Spm. nr. S 87

Til *indenrigsministeren* (22/6 88) af:

Behnke (FP):

»Har en embedsmand i ministeriet bemyndigelse til at give tilladelse til, at et folketingsmedlem får adgang til politirapporterne i forbindelse med behandlingen af en lov om meddelelse af indfødsret?«

Begrundelse

I en korrespondance mellem Torben Steffensen fra Indenrigsministeriet og spørgeren påstår T. Steffensen i et brev af 24. maj 1988 (j.nr. 301-14/1987), at det i spørgsmålet om at give tidligere folketingsmedlem Kirsten Madsen adgang til politirapporter for indfødsretsansøgere var ham, som gav denne tilladelse.

T. Steffensen skriver således: »...var det efter min tilladelse, så den...«

Det er spørgerens opfattelse, at alene ministeren kan give en sådan tilladelse, og at det også i den konkrete sag netop var ministeren, som gav tilladelsen.

Svar (30/6 88):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Når daværende medlem af Folketingets Indfødsretsudvalg Kirsten Madsen i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 192 om indfødsrets meddelelse i foråret 1988 fik adgang til politirapporterne vedrørende en række ansøgere, var det, som spørgeren oplyser i sin begrundelse, efter tilladelse fra kontorchef Torben Steffensen.

Jeg havde dog forinden i et brev af 10. november 1987 til Kirsten Madsen udtalt, at jeg ikke mente, der skulle være noget til hinder for en sådan aktindsigt, hvilket kontorchef Torben Steffensen selvfølgelig blev orienteret om.

I øvrigt er Torben Steffensen som chef for ministeriets indfødsretskontor af mig bemyndiget til at træffe alle nødvendige administrative beslutninger i forbindelse med behandlingen af de tre årlige forslag til love om indfødsrets meddelelse.

Spm. nr. S 88

Til *landbrugsministeren* (22/6 88) af:

Behnke (FP):

»Hvor bliver den erstatning af, som danske gartnere skal have fra Holland?«

Begrundelse

Danske, engelske og vesttyske gartnere havde anlagt en sag mod Holland for konkurrenceforvridning. I Holland blev der ydet store offentlige tilskud til gartnerne gennem billig gas til drivhusopvarmning.

Sagen blev tabt af Holland.

I den rejste sag var der formuleret et krav om erstatning til bl.a. de danske gartnere for det tab, de har lidt ved den hollandske konkurrenceforvridning.

De danske gartnere har imidlertid endnu intet set til erstatningen, hvorfor spørgeren gerne vil vide, hvor den bliver af.

Svar (30/6 88):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

EF-Domstolen har den 2. februar 1988 afsagt dom i fire sager vedrørende præferencetariffer for naturgas til gartnerierne i Holland.

Tre sager var anlagt mod Kommissionen af henholdsvis private hollandske gartnerier, den hollandske gartnerisammenslutning og den hollandske stat med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 13. februar 1985, hvorved Kommissionen i henhold til traktatens art. 93, stk. 2, traf afgørelse om, at præferencetariffen for naturgas til gartnerierhvervet i Holland var uforenelig med traktatens art. 92 (statsstøtte).

Den sidste sag var anlagt af Kommissionen mod den hollandske stat og vedrørte den ændring af præferencetariffen for naturgas, der